

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΥΠΕΧΩΔΕ
(Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.)

Αθήνα, 31.8.07

ΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ196-198
114 71ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 6440873
FAX. 6454223
poseypexode@otenet.gr

Α.Π. 347

Προς

-τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κ. Παπούλια
-όλα τα Κόμματα
-τις Ν.Α. των πληγθεισών περιοχών

ΘΕΜΑ: η εθνική τραγωδία αποτελεί συγχρόνως ουσιαστική
ευκαιρία για οριστική διέξοδο από το απαράδεκτο καθεστώς
της αυθαιρεσίας.

Η εκτεταμένη καταστροφή του Εθνικού πλούτου,
αναντικατάστατων δασών, οικολογικά ευαίσθητων περιοχών (με
σπάνια πανίδα και χλωρίδα), παραγωγικών γεωργικών εκτάσεων,
λειτουργικών (ακόμα και παραδοσιακών) οικισμών και το τραγικότερο,
ανεπανάληπτων ανθρώπινων ζώων,
έχει και εμάς συγκλονίσει, όπως βέβαια και ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Οι χιλιάδες Υπάλληλοι των Υπηρεσιών ΠΕΧΩΔΕ,
ως εργαζόμενοι κ α ι για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και όντας
κοντά στις προσπάθειες ενσωμάτωσης φιλοπεριβαλλοντικών
παραμέτρων, που συχνά υπαγορεύονται κ α ι από το εθνικό δίκαιο
αλλά κ α ι από τις συναφείς ευρωπαϊκές (και διεθνείς) πολιτικές,
ανησυχούμε ιδιαίτερα για τις επερχόμενες αρνητικές επιπτώσεις, που
θα πλήξουν την Υγεία και την Οικονομία, όπως, δυστυχώς, και την
ισορροπία των οικοσυστημάτων.

Τη μεγάλη ανησυχία μας επιτείνει η βαθιά γνώση των διαδικασιών και
πολιτικών πρακτικών, που ακολουθούνται, και στηρίζονται στην απαράδεκτη
πολυνομία αλλά και τη συνειδητή διάχυση ευθυνών, υποθάλποντας έτσι τη
διαφθορά και τη διαπλοκή. Οι πρακτικές αυτές, είναι πλέον κοινό «μυστικό»,
καταστρατηγούν συστηματικά θεμελιώδεις επιταγές της ελληνικής έννομης
τάξης και συγκεκριμένα του Συντάγματος, που επιβάλλει την αναδάσωση των
καμένων εκτάσεων.

Μόνον οι αφελείς δεν βλέπουν ότι μεγάλα τμήματα αναδασωτέας γης
καταλήγουν, σχεδόν «αυτόματα», βορά στην άνομη δόμηση. Μια διαχρονικά
εντελώς απαράδεκτη κατάσταση, που πια πρέπει να τερματιστεί οριστικά.
Αυτό επιβάλλουν άλλωστε οι περιστάσεις αλλά ασφαλώς και η συντριπτική
πλειοψηφία των Ελλήνων.

Εκτός των άλλων, σήμερα κι όχι με διάφορες δικαιολογίες αύριο, χρειάζεται να υπάρξει, όπως συχνά υπογραμμίζουμε, τολμηρή κωδικοποίηση και απλούστευση της δαιδαλώδους πολεοδομικής νομοθεσίας, μιας νομοθεσίας που περίπου από μόνη της προκαλεί τις παρεκτροπές, συμπαρασύροντας ακόμα και κάθε καλοπροαίρετη συνείδηση που όμως αδυνατεί να αντισταθεί στη δίνη των αφόρητων και συχνά οργανωμένων πιέσεων.

Θεωρούμε ότι ένα απ' τα πολλά ουσιαστικά μέτρα για την άρση της μεγάλης εθνικής απώλειας αλλά και για την πρόληψη ενδεχόμενων νέων παρόμοιων απερίγραπτων καταστάσεων, θα αποτελούσε και η άμεση, ειλικρινής και αποφασιστική έκφραση, με τη μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια, της απαγόρευσης της δόμησης, με οποιοδήποτε τρόπο, στις καμένες δασικές εκτάσεις.

Η αποφυγή ακόμα, προώθησης διατάξεων, όπως αποπειράθηκε σχεπικά πρόσφατα, που ενθαρρύνουν την αυθαιρεσία, αποτελεί σαφώς άλλη μια ασφαλιστική δικλείδα απέναντι στην αδηφάγα παρανομία.

Η ελληνική κοινωνία, χρησιμοποιώντας ουσιαστικά το εξειδικευμένο δυναμικό του ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και ολόκληρου του αξιόπιστου Δημόσιου Τομέα, διασφαλίζοντας συγχρόνως τη νόμιμη συμμετοχή όλων όσοι είναι σε θέση να γνωρίζουν (τεχνικός κόσμος, αντίστοιχη εκπαιδευτική και ερευνητική κοινότητα κλπ.), πρέπει τάχιστα να αναθεωρήσει το ισχύον πλαίσιο χωροταξικής, πολεοδομικής και περιβαλλοντικής βιωσιμότητας της πατρίδας μας.

Επείγει, επίσης, επίσημα και δεσμευτικά, να διακηρυχτούν από όλους εφαρμόσιμες αρχές σχεδιασμού, προγραμματισμού, πρόληψης και ελέγχου κάθε είδους πρωτοβουλιών που σαν τελικό αποδέκτη έχουν τον εθνικό χώρο. Τίποτα πλέον δεν μπορεί να αφήνεται στην τυχαιότητα, ώστε να καταλήγει έρμαιο στις ορέξεις των όποιων αετονύχητων...

Έτσι, π.χ., για τη σωτηρία της βαθιά πληγωμένης Πελοποννήσου, πρέπει να υπάρξει βραχυπρόθεσμα ένα τεκμηριωμένο, συνεκτικό, μεγалоπνοο, με πόρους επαρκείς και εγγυημένους και ταχείας υλοποίησης σχέδιο ανασυγκρότησης, που θα πάει τα πράγματα σε καλύτερη μοίρα και από πριν (ας θυμηθούμε την περίπτωση της Καλαμάτας!).

Σε αυτές τις βασικές μας αρχές θέλουμε σύμμαχους όλους τους αρμόδιους πολιτειακούς και πολιτικούς παράγοντες, όλους όσοι θέλουν την υπέρβαση από μια αφόρητη πλέον κατάσταση υπανάπτυξης και μιζέριας. Νομίζουμε πως δεν υπάρχει άλλωστε άλλος δρόμος διαφυγής. Αυτό δηλαδή, που πρέπει άμεσα να συμβεί, είναι ο ουσιαστικός σεβασμός της θέλησης της ίδιας της κοινωνίας των πολιτών, η οποία, ενόψει κ α ι της τρομακτικής καταστροφής, αφυπνίζεται και διεκδικεί...

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κώστας Καπελώνης

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Νίκος Λύτρας